

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

14. Promptiorem esse Deum ad misericordiam nobis exhibendam, quàm
nos ad eam acceptandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

stus, vt peccatoris ostenderet abominandam fæditatem. Verùm Catharina, & salutis animarum sitientissima, & gnarissima diuinæ misericordiæ esse inexhaustam immensitatem, cum precibus, etiam vberimas lachrymas fudit, neque desijt antè, quàm mitissimè Dominus huic tam impio peccatori decumbenti appareret, atque, in vicem Parochi, ad peccata confessione delenda hortaretur, veniam, si id faceret, liberalissimè pollicens. Quem non fleceret, tanta bonitas? quis conditionem tam fauentem non acceptaret? Ergo ille paulo priùs saxo durior Andreas repentè mollescit, erumpit in vocem, clamat, se Christum videre, enimuerò etiam audire monentem, ne Confessionem insuper habeat, sed viam sibi paret ad veniam tot scelerum obtinendam. Itaque quancumque Confessarium acciri postulat, quem modico priùs eliminàrat. Curritur, adest sacerdos, confitetur Andreas, ingenti animi dolore: condit testamentum sanctissimè, malàmque vitam, optima morte, consignat. Verè igitur ille dixit: *Non est desperandum de malis, sed pro ipsis, vt boni fiant, studiosius supplicandum, quia numerus sanctorum semper de numero auctus est impiorum.*

Acta personis rebusq; respondere necesse est, inquit S. Athanasius, vt quis auctor fuerit, ex opere ipsius contestatum reddatur, & ex auctore vicissim, quale sit opus agnoscat. Quod cum ita sit, merito, audita eiusmodi historia, exclamari potest: Hæc mutatio dextera excelsi; neque enim alia manus talia facere potest: itémque,

Magna opera Domini magnum testantur operatorem. Tanto enim maior est Deus, quanto misericordiam ostendit ampliorem.

Vnde cantatur: *Dominus patiens, & multa misericordia, auferens iniquitatem & scelera: Et miserationes eius, super omnia opera eius;* dummodo nos ijs velimus vti, aut eas acceptare. Nam planè ita est, promptiùs dat Deus beneficia, quàm homines illa acceptent.

Eo fine Balthasar Alvarez vidit Christum Dominum nostrum, præclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo afflictum, ac desiderantem exonerari, & propensum se ostendentem ad gratificandum exoneranti. Et quamuis magno desiderio id cuperet, non tamen onus deponerat; eò quòd vasa deessent, in quibus eius dona reponerentur. Pronior ergo est Deus, ad offerenda beneficia, quàm nos ad ea auferenda.

Vnde rectè Propheta: *Deus meus, misericordia mea. Peccamus grauius, inhaeremus peccato pertinaciter, gaudemus de peccato, post peccatum ambulamus. Extensò collo peccatum nostrum prædicamus, nec abscondi.*

Ggg 2

scondi.

S. Aug. lib. de vera innocent. cap. 184.

XIV.

S. Athanas. orat. contra idola. Psal. 76.

Psal. 110. 2.

Num. 14 18.

Psal. 144. 9.

Ludouic. de Ponte in vita Alvarez. c. 7. §. 2.

Psal. 58.

S. Augustin.
in tractat. de
Visitatione
infirmi, serm
11.

abscondimus, & tu placatus es? ait ille. Nos te provocamus ad iram, tu autem conducis nos ad misericordiam: nos irritamus te ad furorem, tu autem differis vindictam. Iusto exterminio punire poteras peccantes, subvertere negligentes: sed patientia tua expectat, ut corrigamus patientes. Deus ergo meus, misericordia mea! Nunquid non haec est iniustitia? sed nunquid est iniustitia, apud Deum? Absit. Quod enim sustinet Deus, iudex iustus patienter, totum Deus est. Neque enim aliter Deus esses, nisi flectereris, nisi patereris, nisi misereris. Quodcumque igitur facis, tuum est: quod tuum est, bonum est. Quod igitur facis, bonum est, Deus meus misericordia mea.

XV.
Scripsit hoc
Antonius
Ceschi, 18.
Ianuar. An.
1643.

Sicut, octavi exempli loco, prorsus bonum & admirabile erat, quod Româ Dilingam perscriptum fuit, Neapoli An. 1640. (an. 1641?) accidisse. Ibi Turca mancipium, curiositate populi allectus, cum reliqua turba, domum quandam sacram, in qua, Natalibus Christi Domini festis, rarissimi artificij elegantiaque Praesepe visebatur, ingressus oculos à longè stans, ignota pietate, implevit. Nulli unquam sua curiositas felicior fuit. Nam ecce procul consistentem Turcam, atque nihil minùs cogitantem fabricatus è materia Christus infans, è praesepio respicere; tum etiam, protensa manu, & indice digito annuere, atque ad se vocare cepit, quin & vocem claram addidit, cunctis, qui aderant, in stuporem raptis. Neque verò annuere cessavit antè, quàm ille attonitus ac tremens accederet. Vbi accessit, egit Christus ipse Catechistam, hominem Turcam res fidei necessarias docuit, monuitque, ut Baptismo se quàm primùm tingi curaret; fore enim, ut, intra breue tempus, secum in cælo esset. Profecit insigniter, sub tali magistro, Turca, rem disertè narrauit; baptismum petijt, obtinuit, & paucos post dies, grauiter ægrotans, iamque ipsi morti vicinus, palam professus est, mori se non posse priùs, quàm Sacrum viaticum accepisset. Accepit, & spiritum cælo reddidit. Miraberis, Lector, hanc tantam Dei bonitatem. at scito, omnibus ad praesepe Christi confluentibus annuere misericordem Dominum; omnibus documenta diuina tradere. Non vident, neque audiunt hoc omnes? in ipsis culpa est, quia sponte cæci sunt, & vitij obturati non habent *aures audiendi*. At qui *aures audiendi* habent, audiunt puerulum IESVM è praesepio non solùm vagientem, sed etiam pannis paupertatem, frigoris tolerantiam patientiam, lachrymis poenitentiam, denique vultu, gestu, totius corporis